i hodinu úkonu jakož i udání o tom, jakým způsobem totožnost (identita) osoby té zjištěna byla (§ 81 řádu not.).

III. Právo poplatkové.

Vysvědčení o žití podrobena jsou kolku 50 kr. (pol. saz. 116 *a*, *bb* a výn. min. fin. ze dne 25. ledna 1851 č. 8088). Podmínečně osvobozena jsou od poplatku: veškera vysvědčení o žití těch osob, jimž se od státu obce, veřejných ústavů, soukromých ústavů pensijních a zaopatřovacích ústavů dostává příspěvku na živobytí pod jakýmkoli jménem, nebo jež požívají obročí chudinského, mají-li se prokázati ony okolnosti, na jichž existenci požitek onoho příjmu závisí; dále za účelem vybrání úroků ze státních a dlužních úpisů. V obou případech jsou vysvědčení o žití prosta poplatků jen pro dotyčnou potřebu.

Vysvědčení pracovní viz Dělníci a Vysvědčení.

Vysvědčení učební viz Dělníci.

Vysvědčení úřední.

I. Vysvědčení úřední jest potvrzení, které vydává úřad o jisté skutečnosti ze spisů mu známé. Vysvědčení taková vystavují se v řízení civilním, trestním i správním. I zde nelze jednotlivé druhy vysvědčení úředních dopodrobna vyčísti, jelikož vysvědčení tato mohou prokazovati okolnosti přerozmanité.

1. Řízení civilní.

Za vyhotovení úředního vysvědčení žádají tu strany k tomu účelu, by podán byl jím úplný důkaz dle řádu soudního o jednotlivých okolnostech; ku př. soud knihovní vyhotoviti má úřední vysvědčení o skutečnostech z knih pozemkových a ze sbírky listin k žádosti oněch stran, jež takovýchto potvrzení potřebují ve svých právních záležitostech. (§ 41. nař. ze dne 12. února 1872 č. 5 ř. z.) Zvláštním druhem úředních vysvědčení jsou ona vysvědčení, která se vyhotovují o zákonu v rakouském státu platném a to za tím účelem, aby tuzemci mohli v cizozemsku práv svých se domáhati a hájiti. Takováto vysvědčení vyhotovuje jen ministr spravedlnosti; v nich dlužno určitě vyznačiti onen platný zákon a uvésti podstatný jeho obsah vlastními slovy zákona, avšak jest se při tom zdržeti všeho vysvětlování a vztahování zákona na určitý případ právní, takže úřadu cizozemskému musí býti ponechána volnost toho, by dle doslovu práva v Rakousku platného a úředním oním vysvědčením potvrzeného zavedl další řízení dle práva cizozemského předepsané (§ 282 pat. ze dne 9. srpna 1854 č. 208 ř. z.). Majíce vyhotoviti nějaké úřední vysvědčení mějtež soudové a úřadové pravidlem na mysli, zda dotyčná strana o vyhotovení žádající k tomu též legitimována jest; tak ku př. má věřitel pozůstalosti nárok na vystavení úředního vysvědčení o obsahu listiny odevzdací, prokáže-li věrohodně pohledávku svou za pozůstalostí nebo za dědici (rozh. ze dne 31. března 1875 č. 3194, č. 5676 sb. »Gl. Ung.« XIII.); věřitel zástavní jest rovněž oprávněn žádati za vyhotovení úředního vysvědčení o tom, že a které zájmy proti dlužníku vykonány byby, nikoli však o tom, že dlužník exekucemi stíhán jest (§ 63 ř. konk.), jelikož předmětem vysvědčení úředního mohou býti toliko konkrétní skutečnosti, nikoli však důslednosti z určitého stavu plynoucí (rozh. ze dne 13. ledna 1874, č. 263).

2. Řízení trestní.

V řízení trestním upraveny jsou blíže pro více případů podmínky, za kterých se úřední vysvědčení dává a to: